

forpligtelser, som en elproduktionsvirksomhed påtager sig med henblik på restfinansiering af anlægsarbejder, der allerede var iværksat inden datoen for fremsættelsen af forslaget til elforsyningsloven, fastsættes der med ændringen en særlig undtagelse, som giver den netvirksomhed, som helt eller delvis ejer elproduktionsvirksomheden, jf. lovens § 97, stk. 2, mulighed for at påtage sig en hæftelse for sådanne gældsforpligtelser.

Forslagets § 1, nr. 8, skal ligeledes ses på baggrund af, at de investeringer, som er blevet besluttet under den hidtidige lovgivning, er gennemført eller besluttet gennemført under "hvile-i-sig-selv"-princippet. Beslutningerne er ikke nødvendigvis truffet ud fra virksomhedsøkonomiske overvejelser alene. Eksempelvis kan også miljømæssige hensyn eller forpligtelser være inddraget i overvejelserne.

§ 97, stk. 2, sikrer, at eventuelle udlodninger eller kapitalgevinster fra elproduktionsvirksomhederne kommer forbrugerne til gode. Såfremt produktionsvirksomhederne viser sig ude af stand til selv at betale renter og afdrag på deres gældsforpligtelser, kan kollektive elforsyningsvirksomheder imidlertid også risikere at lide et tab som en direkte konsekvens heraf, idet disse virksomheder efter omstændighederne vil hæfte for produktionsvirksomhedens gæld.

De kollektive elforsyningsvirksomheder vil desuden efter omstændighederne hæfte for andre elforsyningsvirksomheders gæld. Denne hæftelse må dog antages kun at blive aktuel i begrænset omfang.

Hæftelsen følger for det første af, at fordelingen af aktiver og passiver mellem de nye juridiske enheder ikke har virkning som et debitorskifte i forhold til eksisterende kreditorer, jf. § 102, stk. 1.

Udover den hæftelse, der følger af § 102, stk. 1, vil de kollektive elforsyningsvirksomheder også fortsat hæfte for andre elforsyningsvirksomheder, i det omfang man måtte have påtaget sig sådanne forpligtelser under "hvile-i-sig-selv"-princippet. Under den hidtidige regulering har der nemlig ikke nødvendigvis været anledning til at sikre en strikt opdeling af ejendomsrets- og hæftelsesforhold elforsyningsvirksomhederne imellem, idet det under alle omstændigheder har stået klart, at virksomhedernes samlede udgifter ville kunne indregnes i elprisen.

Endelig kan hæftelsen følge af, at en netvirksomhed påtager sig en hæftelse for et produktionsselskabs gældsforpligtelser i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 3 (forslagets § 1, nr. 2).

Efter elforsyningsloven er der ikke mulighed for at medregne sådanne udgifter ved fastsættelsen af de

kollektive elforsyningsvirksomheders priser, og det vil derfor være ejerkredsen bag disse virksomheder, der i givet fald vil skulle bære udgiften. Dette forekommer ikke rimeligt.

Den foreslåede ændring af lovens § 69, stk. 1, har derfor til hensigt at sikre, at de kollektive elforsyningsvirksomheder - såfremt den situation skulle opstå, at en anden elforsyningsvirksomhed ikke kan betale sin gæld - i sine priser kan indregne de udgifter, som følger af, at de hæfter for den pågældende virksomheds gældsforpligtelser.

b) Strandede omkostninger på eksisterende gaskøbskontrakter

Elkraft A.m.b.a. og I/S Elsam har tilsammen indgået tre gaskøbskontrakter med DONG Naturgas A/S, (tidligere Dansk Naturgas A/S) der alle indeholder en forpligtelse for køberne til at aftage visse mindstemængder naturgas om året i aftalernes løbetid (take-or-pay forpligtelser). To af disse kontrakter løber fra 1996 til 2020, mens den sidste løber fra 2001 til 2010, og de er alle uopsigelige i de nævnte perioder. Konkurrencerådet har afsagt en kendelse, hvorefter det påbydes DONG Naturgas A/S at afkorte aftalernes løbetid til 10 år, men denne kendelse er indbragt for Konkurrenceankenævnet, der endnu ikke har taget stilling til klagesagen. Uanset klagesagens udfald vil Elkraft og Elsam imidlertid være forpligtet efter aftalerne i en periode efter elforsyningslovens ikrafttræden.

De indgåede take-or-pay kontrakter indeholder regler om prisfastsættelsen for den mængde naturgas, som Elkraft og Elsam er forpligtet til at aftage, og disse regler vil kunne indebære, at virksomhedernes omkostninger til elproduktion på grundlag af den indkøbte naturgas vil kunne overstige den pris, som kan opnås for den producerede elektricitet på et konkurrencebaseret marked.

Da kontrakterne blev indgået, var elproduktionsvirksomhederne underlagt "hvile-i-sig-selv"-princippet, og de kunne derfor gå ud fra, at de ville kunne indregne købsprisen for den mængde gas, som de forpligtede sig til at aftage, i elpriserne. Den omkostning, som elproduktionsvirksomhederne vil blive påført, såfremt købsprisen ifølge de indgåede take-or-pay gaskontrakter viser sig at overstige elprisen i et konkurrencebaseret marked, er derfor en uforudset omkostning, som produktionsvirksomhederne ikke bør bære.

Miljø- og Energiministeriet har efter EF-Traktatens statsstøtteregele anmeldt en overgangsordning, som giver mulighed for at yde støtte til elproduktionsvirksomhederne, således at de vil kunne få dækket deres